822/09

Den 15. juni 2009 blev i sag nr. 75.055:

xxxxx xxxxxx
xxxxxxxx xxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxxxxxxx x

mod

TrygVesta Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i TrygVesta Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet har behandlet et anmeldt ran som simpelt tyveri og som konsekvens heraf har afvist at dække en kontantbeholdning på 30.000 kr.

Det fremgår af sagen, at klageren den 4/8 2008 telefonisk anmeldte til selskabet, at hun havde fået stjålet sin pung indeholdende kontanter.

Den 19/8 2008 modtog selskabet en af klageren underskrevet skadeanmeldelse samt anmeldelseskvittering fra politiet. Af en medsendt beskrivelse af hændelsesforløbet fremgår:

> "Den 020808 ca kl 15.00: havde været i 7/11-butik på K. og købt en kop kaffe, kommer ud til min cykel som holder lige udenfor indgangspartiet. Går igen ind i butikken efter låg til min kaffe og atter ude ved min cykel, lægger straks min pung i min taske - i inderste rum m lynlås, lyner herefter yderste lynlås og blir umiddelbart distraheret af een af ang. 2 gerningsmænd som spørger om vej vha et kort over city. Mens jeg ser på kortet lykkes det ang medgerningsmand at liste min pung op af min taske. Umiddelbart fornemmer jeg at noget er galt vender hovedet og ser i chock at min pung er væk. Jeg gør øjeblikkelig anskrig da jeg ser de formodede gerningsmænd tage afsted på cykel i stor hast ned mod H.P. Jeg sætter efter dem i spurt alt imens jeg råber STOP TYVENE - !!! For enden af H.P. deler de sig i hver sin retning og jeg forsøger at forfølge den ene, men han er VÆK. Kører 2 x rundt om H. p. i fuld fart og stopper så op - kontakter et ungt par og spørger om de havde observeret de 2 på cykel. Nej - det havde de ikke, men de havde set at jeg kom råbende i fuld fart rundt om H.P. 2 x. Det unge par hjalp mig med at kontakte politiet (jeg var i total chock!!) - der ankom umiddelbart en hundepatrulje og de hjalp mig med at spærre diverse kreditkort. Herefter kontaktede vi lederen i 7/11-butikken og sammen så vi på videoovervågning - dog uden held. Politiet og jeg kørte så rundt i city nogen tid men fandt ikke de pågældende gerningsmænd. Herefter forlod jeg city og henvendte mig på St.C., H. og anmeldte røveriet.

> Pungen blev senere - tirs 050808 - fundet af 2 - 9-årige drenge i en hæk i K.H. Afsendt til mig lør 090808 og jeg modtager min pung Ma 110808 med ALT intakt undt. kontanter."

Til brug for sagens behandling modtog selskabet efterfølgende en af politiet udfærdiget anmeldelsesrapport, hvoraf bl.a. følgende fremgår:

> "Anmelder oplyste, at hun stod med en kop kaffe ved sin cykel på K., da en mand (herefter 'A') spurgte om vej. Anmelder havde netop lagt sin pung i hendes taske, som stod i cykelkurven.
>
> Da hun ville vise manden vej, trådte hun lidt væk og vendte siden til. Det blev derefter nødvendigt at træde endnu et skridt væk fra cyklen, da manden tilsyneladende ikke helt forstod hvad hun sagde. Pludselig skyndte manden sig at takke, hvorefter han forlod stedet mod H.P. Umiddelbart derefter opdagede hun at hendes pung var væk, hvorfor hun styrtede efter manden. Hun kunne nu se to personer på cykel, A og en anden person (herefter 'B'). A og B delte sig på H.P. og cyklede i hver sin retning i høj fart. Anmelder fik derefter hjælp af et par forbipasserende, og kontaktede politiet. En hundevogn kom til stedet og kørte rundt med anmelder i området. De så ikke hverken A eller B. De gik derefter sammen i 7/11, og kiggede deres videoovervågning igennem. Man kunne kun se anm. gå ind og ud af forretning på overvågningen."

På baggrund af de modtagne oplysninger afviste selskabet at yde forsikringsdækning, hvilket blev meddelt klageren ved skrivelse af 17/9 2008.

Klageren var utilfreds med afgørelsen, hvilket hendes advokat tilkendegav i skrivelse af 8/10 2008 til selskabet.

I skrivelse af 29/10 2008 fastholdt selskabet afslaget på forsikringsdækning, hvorfor sagen blev indbragt for nævnet.

I den af klagerens advokat affattede klageskrivelse af 12/11 2008 hedder det:

> "Idet jeg vedlægger Tryg Forsikrings skrivelser skal jeg meddele, at min klient ikke kan acceptere Tryg Forsikrings afgørelse og Tryg Forsikrings afslag på at erstatte min klients tab i forbindelse med tyveri/ran den 2. august 2008.
>
> Jeg vedlægger til orientering kendelse af 28. december 2001 (626/01) [AK 54.834] samt kendelse af 3. november 2003 (684/03) [AK 60.469] fra Ankenævnet for Forsikring.
>
> Det er min opfattelse, at kendelserne underbygger min klients krav på erstatning jf. forsikringsbetingelserne.
>
> Ifølge min klients forklaring jf. sagens øvrige oplysninger, oplysninger fra politiet m.m. synes det klart dokumenteret, at min klient bemærkede tyveriet – altså blev mistænksom og op-

mærksom på, at det, der foregik, var mistænkeligt. Min klient var under hele tyveriet opmærksom på den af tyvene, der havde til opgave at aflede hendes opmærksomhed.
Det er korrekt, at min klient ikke opdagede den anden af tyvene – altså den tyv, der listede pungen op af tasken – men min klient bemærkede desuagtet, at der foregik noget *'uldent'*/ tricktyveri/lommetyveri og konstaterede da også dette med det samme, og før gerningsmændene var kommet mere end et kort stykke væk.

Min klient gjorde herefter anskrig og forfulgte tyvene, og i øvrigt gjorde hun anskrig flere gange i denne sammenhæng.

Jeg bemærker for god ordens skyld, at i begge vedlagte kendelser var det fuldt tilstrækkeligt, at den bestjålede var opmærksom på omstændighederne omkring tyveriet - altså registrerede, at der foregik noget *'uldent' og* straks herpå konstaterede tyveriet, gjorde anskrig og forsøgte at finde tyveknægtene."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor i skrivelse af 15/12 2008 bl.a. anført:

"I henhold til forsikringsbetingelserne punkt 4.11 er det et krav, at tyveriet er bemærket af sikrede eller en anden i det øjeblik, hvor gerningsmanden tog genstanden, og der øjeblikkeligt gøres anskrig.

Ud fra vores kundes forklaring til os, har hun ikke bemærket tyveriet i gerningsøjeblikket. Tværtimod anfører vores kunde, at hun bliver distraheret af **angiveligt** 2 gerningsmænd, og at det **angiveligt** lykkes medgerningsmand at liste pungen op af hendes taske. Først da manden har takket og er på vej væk, opdager hun, at hendes pung er væk.

Det er således vores opfattelse, at der er tale om efterrationalisering hos vores kunde, at det er de to mænd, der har begået tyveriet, idet det først går op for vores kunde, at der er noget galt, da manden pludselig takker af og forlader stedet. Samtidig observerer hun de to mænd tage af sted på cykel mod H.P. i stor hast.

Endvidere fremgår det af politirapporten, at vores kunde ikke stod ved sin taske, men derimod var gået nogle skridt væk fra tasken og cyklen og havde vendt siden til.

Da hun skulle vise vej på et kort, må vi lægge til grund, at hun har haft rettet sin opmærksomhed mod kortet og ikke mod tasken og cyklen, da tyveriet skete.

Vores kundes advokat M.H. har i forbindelse med sagen henvist til 2 ankenævnskendelser, henholdsvis A54.834 og A60.469 som underbygning af vores kundes krav på erstatning.

Det er imidlertid vores opfattelse, at sagsforløbet i de nævnte sager på væsentlige områder fraviger hændelsesforløbet i nærværende sag.

I flertalsafgørelsen A54.834 var der tale om et tyveri inde i en dørkarrusel, hvor en mand pludselig stoppede op inde i karrusellen, hvorefter en kvinde bumpede ind i klager bagfra. Klager fandt det underligt, hvorfor hun i tilslutning hertil undersøgte tasken og konstaterede, at hendes pung var væk, hvorefter hun gjorde anskrig og løb efter manden og kvinden.

I flertalsafgørelsen A60.469 var der tale om, at klager stod i en gruppe rejsende på K.B. og steg ind i toget. På vej ind bemærkede klager, at hans taske blev berørt, og så snart han var

inde åbnede han tasken og konstaterede at pungen var taget. I samme øjeblik forlod en mand toget og var sporløst væk. Det samme bemærkede hans rejseledsager.

I sidstnævnte sag var der endvidere tale om divergerende opfattelser af hændelsesforløbet. Imidlertid havde selskabet ikke bestridt den af klageren anførte forklaring om hændelsesforløbet. Da nævnet ikke havde grundlag for at forkaste forklaringen, fandt et flertal, at klageren havde bemærket de omstændigheder hvorunder tyveriet var begået.

I begge sager var der tale om, at klager var blevet berørt af gerningsmanden, og derved havde bemærket tyveriet.

I den konkrete sag forholder det sig derimod anderledes, idet klager ikke er blevet berørt af en gerningsmand, hun har opholdt sig et stykke væk fra pungen, og har først bemærket, at der var noget galt, da manden takker for vejvisningen og begiver sig videre.

I den forbindelse skal vi henvise til A67.736 og A72.305, som understøtter vores synspunkt i sagen.

I A67.736 var der tale om en klager, der sætter sin taske ind i et bagagerum i bilen og lukker uden at låse. I det samme standser en bil og en mand spørger om vej fra passagersiden. Klager går få skridt hen til bilen for at se på et kort. På et tidspunkt aner klager uråd og vender sig hurtigt om mod bilen og lukker op og væk er hendes taske. Hun råber op og vender sig mod den anden bil, som i det samme sætter af sted og er hurtigt væk.

Nævnet lagde til grund, at klageren efter at have vist de formodede gerningsmænd vej, kom tilbage til sin bil og straks opdagede, at hendes taske var væk. Efter nævnets opfattelse havde klager ikke herved bemærket tyveriet i gerningsøjeblikket, hvilket efter forsikringsbetingelserne er et krav for at opnå dækning. Klagen kunne derfor ikke tages til følge.

I A72.305 var der tale om, at to personer på en parkeringsplads spurgte om vej. Efterfølgende skulle klager tage sine nøgler fra jakken, og opdagede at pungen var væk, og at de to personer gik stærkt fra stedet. Klager havde efterfølgende en divergerende forklaring til nævnet om, at veninden havde set den ene med hånden i hans lomme og så, at han tog pungen.

Nævnet fandt dog forklaringerne så divergerende, at den første blev lagt til grund. Ligeledes fandt nævnet det heller ikke godtgjort, at der var andre særlige forhold ved tyveriet, hvorfor klagen ikke kunne tages til følge.

Det er vores opfattelse at specielt A67.736 er meget lig den konkrete sag vedr. hændelsesforløb, afstand og måden hvor tyveriet bliver opdaget.

På baggrund af ovenstående må vi fastholde vores tidligere afgørelse i sagen.

Endelig skal vi gøre opmærksom på, at da kravet har været afvist, har vi ikke på nuværende tidspunkt taget stilling til erstatningskravets størrelse og dokumentation herfor."

Af forsikringsbetingelsernes punkt 4.1 fremgår bl.a., at forsikringen ikke dækker penge, hvis der foreligger simpelt tyveri, hvorved forstås ”Tyveri uden for bygning eller fra uaflåst bygning eller lokale”. Penge dækkes derimod med op til 3 % af forsikringssum-

men, hvis der foreligger bl.a. ran. Herom hedder det i forsikringsbetingelsernes punkt 4.11:

"**Ran, røveri, overfald og tasketyveri**

Forsikringen dækker tyveri af de forsikrede genstande sket under anvendelse eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold.

Forsikringen dækker tyveri af genstande i sikredes umiddelbare nærhed

- Hvis tyveriet er bemærket af sikrede eller en anden i det øjeblik, hvor gerningsmanden tog genstanden, og der øjeblikkeligt gøres anskrig
- Hvis en anden person så tyveriet ske og kan bevidne dette.

Forsikringen dækker tyveri af tasker med indhold, når disse fravristes sikrede (tasketyveri).

Forsikringen dækker beskadigelse på forsikrede genstande som følge af overfald på sikrede personer."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder at måtte lægge til grund, at klageren - efter at have vist den ene af de to formodede gerningsmænd vej - undersøgte sin taske og konstaterede, at hendes pung var væk. Nævnet må endvidere lægge til grund, at klageren umiddelbart efter så og forgæves forfulgte de to formodede gerningsmænd. En sådan situation må efter nævnets opfattelse anses som ran.

Derfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, TrygVEsta Forsikring A/S, skal anerkende tyveriet af klagerens pung som ran og skal genoptage sagsbehandlingen på dette grundlag.

Poul Sørensen
formand